

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1059/04
29.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenović, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "K" DOO, čiji je punomoćnik S., advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije-Uprava carina, radi poništaja rešenja 01/1 broj U/II-1571/03 od 5.2.2004. godine, u predmetu carinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj 29.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Novi Sad broj U/1-4475/03 od 5.12.2003. godine kojim je odbijen kao neosnovan zahtev tužioca za izmenu podataka u jedinstvenoj carinskoj ispravi J1 broj 523 od 17.10.2003. godine, Carinske Ispostave Železnička stanica ... kao i povraćaj više plaćenih uvoznih dažbina za robu ocarinjenu po navedenoj jedinstvenoj carinskoj ispravi.

Podnetom tužbom tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog zbog toga što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno i zbog toga što nije pravilno primenjeno materijalno pravo. Naveo je da je u jedinstvenoj carinskoj ispravi (JCI), kao zemlja otpreme - izvoza, upisana ..., ali da nije tačno da uverenje o poreklu robe EUR1 broj A19161350 glasi na primaoca u ... već da se roba upućuje u ... što nije isto, da je u uverenju navedeno da se isto koristi između ... i Balkana, da je ... poreklom iz ... što je navedeno i u JCI-i, da je bilo uslova da se izvrši ispravka u JCI da je zemlja izvoza ... a ne ... i da se potom izvrši povraćaj dela plaćenih dažbina, da odlukom o visini posebnih dažbina pri uvozu poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda nije propisano da je plaćanje dažbine po nižoj stopi - stopi od 10,00 dinara po ..., uslovljeno postojanjem uverenja o poreklu robe za konkretnu pošiljku i uz ispunjenje uslova direktnog transporta te pošiljke, da je Evropska Unija svoj odnos prema našoj zemlji i pitanja primene preferencijalnih carinskih stopa za uvoz robe iz SRJ, regulisala Uredbama da se iste odnose na uvoz robe iz SR Jugoslavije ali ne i obratno, da su odredbe u pogledu direktnog transporta unete i u domaći propis odnosno u član 16. Uredbe o izdavanju uverenja i overavanju isprava koje prate robu pri izvozu ili uvozu, kojom je regulisan pojam direktnog prevoza, kao uslova za korišćenje carinskih povlastica na proizvode domaćeg porekla prilikom uvoza u Evropsku Uniju, da se u konkretnom slučaju radi o pošiljci iz Evropske Unije - ... koja je kao nedeljiva pošiljka pristigla brodom u ... gde je izvršeno privremeno uskladištenje i pretovar u drugo prevozno sredstvo, sve pod carinskim nadzorom o čemu tužilac ima potvrdu Carinarnice ..., da je tačno da se uverenje o poreklu robe-EUR.1, odnosi na veću količinu ..., ali je običajno i pravno pravilno da je u većem sadržano i manje i da se tužena ne ponaša na isti način u identičnim pravnim situacijama obzirom da tužilac poseduje dokumentaciju da je u drugom slučaju, na osnovu identične dokumentacije, obračunata i naplaćena dažbina po nižoj stopi. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu odbije. Naveo je da je plaćanje posebne dažbine pri uvozu ... poreklom iz zemalja Evropske unije i ... u iznosu od 10 dinara po kilogramu, uslovljeno postojanjem uverenja o poreklu robe-EUR.1 za konkretnu pošiljku uz ispunjenje i uslova direktnog transporta te pošiljke od zemalja Evropske Unije i ... primaocu u Republici Srbiji, da nije od posebnog uticaja što je roba u ... bila po carinskim nadzorom jer ne predstavlja jednu nedeljivu pošiljku i da tuženi nije prihvatio dokaz o direktnom transportu robe zbog toga što je u ... iz ... dopremljena veća količina ... a da je od navedene pošiljke u voz tovaren i upućen tužiocu samo jedan deo robe i da iz toga proizilazi da taj deo robe ne predstavlja jednu nedeljivu pošiljku prema Uredbama na koju se tužilac pozvao.

Po razmatranju spisa spora, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, sud je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizilazi da je na ime tužioca po jedinstvenoj Carinskoj Ispravi (JCI) J1 broj ... od ... godine, carinska ispostava Železnička stanica ..., uvožno ocarinjeno neto 50.000 kg (bruto 50.160 kg) ..., u vrednosti od 11.850,00 EUR-a koji je svrstan u tarifni stav 1701.99 00 20 80 Carinske Tarife, stim što je za predmetnu robu pored carinskih dažbina, obračunata i plaćena i posebna dažbina na uvoz poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda u iznosu od 18 dinara po kilogramu, ukupno 900.000,00 dinara, da je u JCI-i navedeno da je zemlja otpreme-izvoza ... a zemlja porekla ..., da je tužilac ... godine, podneo zahtev za povraćaj iznosa od 400.000,00 dinara na ime više obračunate i plaćene posebne dažbine na uvoz poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, da se uverenje o poreklu robe EUR.1 broj ... odnosi na veću količinu ... od količine navedene u JCI-i, da je ... proizveđeno iz ... uvođen na primaoca robe ... DOO ... i da se potvrda o izvozu

navedene u JCI-i, da je ..., proizvođača iz ..., upućen na primaoca robe - ... DOO, ... i da se potvrda o izravnoj pošiljci Carinarnice ... od ... godine odnosi na količinu od ... kg ..., bruto.

Odlukom o visini posebnih dažbina pri uvozu poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ("Službeni glasnik RS" br. 45/03, 56/03, sada i ...23/05) propisano je, između ostalog, da se na uvoz ..., plaća posebna dažbina po jedinici proizvoda (u vreme konkretnog uvoza iznosila je 18 dinara po kilogramu). Takođe, u vreme konkretnog uvoza bilo je propisano, odredbom člana 1a) Odluke, da se, izuzetno, pri uvozu navedene robe poreklom iz zemalja članica Evropske Unije, posebna dažbina plaća u manjem iznosu (u vreme konkretnog uvoza iznosila je od 10 dinara po kilogramu), uz prilaganje uverenja o poreklu robe. Odredbom člana 3. navedene Odluke propisano je da se posebna dažbina pri uvozu poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda naplaćuje prilikom carinjenja robe, po propisima koji važe za naplaćivanje carine.

Članom 1. tačka 6. Uredbe o izdavanju uverenja i overavanju isprava koje prate robu pri izvozu ili uvozu ("Službeni glasnik RS" broj 77/03), propisano je da su uverenja koja prate robu pri izvozu ili uvozu i uverenje o direktnoj pošiljci-uverenje da je roba prošla preko carinskog područja RS (Carinsko područje) i da je bila pod carinskim nadzorom. Prema odredbi člana 38. stav 2. navedene Uredbe, direktnom pošiljkom smatra se prevoz robe preko carinskog područja (transporta) sa pretovaranom ili privremenim uskladištenjem, odnosno bez pretovara ili privremenog uskladištenja, ako je roba bila pod carinskim nadzorom i ako nije stavljena u promet. Stavom 3. istog člana propisano je da se sa takvom robom ne mogu vršiti druge manipulacije osim istovara i utovara, deljenja robe na manje količine ili druge radnje koje su potrebne da se roba sačuva od kvara ili oštećenja. U navedenom smislu su i odredbe člana 16. u vezi člana 15. Uredbe koje se odnose na uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1. Prema odredbi člana 16. stav 1. tačka 2. navedene Uredbe, direktan prevoz iz tačke 1. člana 15. ove Uredbe postoji kad se proizvodi koji predstavljaju nedeljivu pošiljku prevoze i preko teritorije drugih država, a ne samo preko teritorije Srbije ili Države članica Evropske unije, sa ili bez pretovara ili privremenog uskladištenja u tim državama, pod uslovima da su proizvodi bili pod carinskim nadzorom u državi tranzita ili skladištenja i da nisu podvrgnuti drugoj radnji osim istovaru i ponovnom utovaru ili radnji koja je bila neophodna da bi se ti proizvodi sačuvali u dobrom stanju. Prema stavu 2. istog člana, kao dokaz da su ispunjeni uslovi iz tačka 2. stava 1. ovog člana, nadležnom Carinskom organu na teritoriji Srbije ili Evropske unije podnosi se jedinstveni prevozni dokument na osnovu kojeg je izvršen prelaz preko teritorije države tranzita ili potvrda koju izdaje carinski organ države tranzita a koja sadrži opis proizvoda, datum istovara i ponovnog utovara proizvoda, odnosno ukrcaja ili iskrcaja, sa naznakom, ako je to potrebno, naziva ... prevoznog sredstva koje se koristi i potvrdu o uslovima pod kojima je roba ostala u državi tranzita ili dokument koji može da posluži kao dokaz.

Navedenu Uredbu Vlada Republike Srbije donela je nakon donošenja Uredbe Komisije Evropske zajednice broj 1602/00 od 24.6.2000. godine o izmenama i dopunama Uredbe broj 2454/93 kojom se utvrđuju odredbe za primenu Uredbe Saveta broj 2913/02 o ustanovljavanju Carinskog zakona Zajednice, koje je tužilac naveo u tužbi a potom i tuženi u odgovoru na tužbu, i kojom je u članu 107. predviđeno šta će se smatrati neposrednim prevozom i to na način i pod uslovima kako je to, potom, u suštini, regulisano i pomenutom Uredbom o izdavanju uverenja i overavanju isprava koje prate robu pri izvozu ili uvozu.

Obzirom na utvrđene činjenice i navedene odredbe materijalnog prava, pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, obzirom da je isto doneto bez povrede pravila postupka, da je činjenično stanje pravilno utvrđeno i da je zatim, pravilno primenjeno materijalno pravo, jer nije bilo uslova za povraćaj dela naplaćene posebne dažbine, u smislu člana 136. tada važećeg Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" broj 45/92...13/01), a date razloge prihvatio je i ovaj sud.

Naime, smisao izuzetka u pogledu visine plaćanja posebne dažbine prema čl. 1a) Odluke o visini posebnih dažbina pri uvozu poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, je mogućnost korišćenja carinskih povlastica za robu, u konkretnom slučaju, ..., poreklom iz navedenih zemalja, uz prilaganje uverenja o poreklu robe-EUR-1, za konkretnu pošiljku ali i uz ispunjenje ostalih uslova po propisima koji važe za naplaćivanje carine. Prema tome, za korišćenje navedene povlastice nije dovoljno samo da je roba koja se uvozi poreklom iz zemalja Evropske Zajednice, već da je reč o uvozu ... poreklom iz zemalja članica Evropske Unije, što predpostavlja direktan uvoz ... iz zemalja članica Evropske Unije. Ukoliko postoje zemlje tranzita, da bi postojao direktan prevoz potrebno je da proizvodi predstavljaju jednu nedeljivu pošiljku, o kakvoj pošiljci se ne radi u konkretnom slučaju jer je u ... iz ... dopremljena znatno veća količina ..., a od navedene pošiljke je u voz utovaren i upućen tužiocu samo jedan deo od te količine.

Navodi tužbe da je bilo mesta pozivu na običajno i pravno pravilno da je u većem sadržano i manje, u konkretnom slučaju nisu osnovani, jer da bi proizvodi predstavljali jednu nedeljivu pošiljku u smislu navedenih odredbi, nije dozvoljeno da budu podvrgnuti nekom drugom postupku u zemlji tranzita, osim istovaru i ponovnom utovaru ili nekom drugom postupku ali samo onom postupku koji je bio neophodan da bi se sačuvali u dobrom stanju. Pri tome, ponovni utovar dela ukupno istovarene količine ..., radi dopreme drugom licu koje nije navedeno kao primalac u uverenju o poreklu robe EUR.1, ne može se smatrati nekim drugim postupkom koji je bio neophodan da bi se ... sačuvaao u dobrom stanju, već postupkom kojim jedna, do tada nedeljiva pošiljka-...-..., to prestaje biti. To što je roba u zemlji tranzita bila pod carinskim nadzorom nije od uticaja za odluku u ovom predmetu, obzirom da je carinski nadzor jedan od uslova da se smatra da je reč o nedeljivoj pošiljci, odnosno da se može smatrati da je reč o direktnom prevozu.

Takođe, iz uverenja o poreklu robe EUR.1, na koje se tužilac pozvao, proizilazi da je izvoznik iz ... i da je primalac "N", DOO a u potvrdi o izravnoj pošiljci od ... godine, na koju se tužilac, takođe pozvao, da je ... vlasništvo firme "N", što takođe ne ukazuje na postojanje identiteta između proizvoda navedenih u ovom uverenju i potvrdi, već ukazuje na to da su tačni podaci uneti u JCI-i. Ovo posebno u situaciji kada tužilac nema uverenje o poreklu robe

EUR.1 na određenu uvezenu količinu ... sa imenom tužioca u rubrici primaoca pošiljke. Inače, i tužilac je u zahtevu za povraćaj dela plaćenih dažbina naveo da su ... nabavili od dobavljača "N" predstavništva u ..., a kao strani prodavac Firma "N" je navedena i u izjavi tužioca broj 521/03 od 16.10.2003. godine, koja se nalazi u predmetu.

Ukazivanje tužioca na druge postupke nije od uticaja na odluku u ovom predmetu, kako su ocenjeni i ostali navodi tužbe.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 29.6.2005. godine, U br. 1059/04

Predsednik veća-sudija,

Milena Savatić, s.r.

Zapisničar,

Milan Komlenović, s.r.

Za tačnost otpravka

MN